

Cuprins

Partea întâi: VOLUNTARII	7
Introducere	9
Capitolul unu: Descoperirea celor trei valuri	15
Capitolul doi: Un „boboc”	29
Capitolul trei: O ființă de energie	46
Capitolul patru: Observatorul capătă fizicalitate	53
Capitolul cinci: Protectorul	58
Capitolul șase: Un voluntar obosit	67
Capitolul șapte: Vezi ce fac copiii	82
Capitolul opt: Exilul	92
Capitolul nouă: O ființă din consiliu	103
Capitolul zece: Distrugerea unei planete	114
Capitolul unsprezece: O altă planetă distrusă	126
Capitolul doisprezece: Tot distrugere	140
Capitolul treisprezece: O viață de copac și Lemuria	153
Capitolul paisprezece: Consiliul	167
Partea a doua: EXTRATEREȘTRI ȘI FIINȚE DE LUMINĂ ...	181
Capitolul cincisprezece: Alți voluntari	183
Capitolul șaisprezece: Familia	205
Capitolul șaptesprezece: O altă întâlnire	212
Capitolul optsprezece: Ajustări	224
Capitolul nouăsprezece: Voluntar extraterestru	232
Capitolul douăzeci: Grija de ai lor	244
Capitolul douăzeci și unu: O întâlnire din copilărie	258

Capitolul douăzeci și doi: Un alt observator	280
Capitolul douăzeci și trei: Cel mai bun program pentru Pământ ...	287
Capitolul douăzeci și patru: Un extraterestru este răpit de un extraterestru	299
Capitolul douăzeci și cinci: O ființă extraterestră neobișnuită ..	305
Capitolul douăzeci și șase: Farul	316
Capitolul douăzeci și șapte: Poarta	326
Capitolul douăzeci și opt: Un alt aspect (unul mai înalt?) vorbește	340
Capitolul douăzeci și nouă: Un profesor este ucis	357
Capitolul treizeci: Baraj de informații	367
Capitolul treizeci și unu: Păstrătorii rețelei	390
Partea a treia: NOUL PĂMÂNT	411
Noul Pământ	412
Capitolul treizeci și doi: Noul Pământ	413
Capitolul treizeci și trei: Vechiul Pământ	419
Capitolul treizeci și patru: Un salt de demult	436
Capitolul treizeci și cinci: Efecte fizice pe măsură ce corpul se schimbă	448
Capitolul treizeci și șase: Noile corpuri	467
Capitolul treizeci și șapte: Cei lăsați în urmă	496

Introducere

Încă de când m-am aventurat pentru prima oară în această lume a necunoscutului, cu peste patruzeci de ani în urmă, m-am considerat a fi reporterul, exploratorul, cercetătorul unei „cunoașteri pierdute”. În realitate, eu sunt hipnoterapeut, iar specialitatea mea este terapia vieților anterioare și identificarea unor cauze a problemelor oamenilor în alte vieți, mai degrabă decât în cea prezentă. Munca mea s-a dezvoltat și s-a extins, iar eu mi-am dezvoltat propria tehnică de hipnoză, care permite o vindecare instantanee, astfel că acum predau această tehnică peste tot în lume. Rezultatele au fost uluitoare. Când am simțit pentru prima oară impulsul de a preda metoda mea, nu știam dacă era posibil acest lucru, pentru că, atunci când elaborezi ceva tu însuși, tu știi cum funcționează. Dar – oare aș fi în stare să predau asta și altora, într-un mod în care ei să poată înțelege? Asta era dilema. Dar știam că nu aveam să aflu niciodată, dacă nu încercam. Mult prea mulți oameni (precum și unii dintre clienții mei) se tem atât de tare de eșec, încât nu încearcă niciodată. Așa că am început să predau în 2002, iar acum metoda s-a răspândit în toată lumea și, spre satisfacția mea, studenții îmi relatează aceleași miracole pe care le-am văzut și eu. Unii dintre ei chiar încearcă moduri de a folosi tehnica la care eu nu m-am gândit niciodată. Ce mulțumire mai mare ar putea să aibă un profesor, decât să vadă că studenții iau ceea ce au fost învățați și nu le e teamă să meargă mai departe, să exploreze căi necunoscute. Metoda mea nu e ca celelalte metode de hipnoză, depășite, care te învață că trebuie să faci exact așa cum spun ele. Că nu poți să deviezi de la scenariu, nici măcar cu un

cuvânt. Atunci când predau, eu vreau ca studentul să înțeleagă ce se face, pentru a putea să gândească singur. Atâta timp cât nu îi fac rău clientului, studenții sunt liberi să experimenteze. Eu găsesc că metoda e extrem de flexibilă. E un lucru viu, care evoluează. De multe ori, după toți acești ani, încă mă mai întorc acasă și îi spun fiicei mele, Julia: „Ghici ce am aflat azi că pot să fac!” „Ei” mi-au spus de multe ori că nu există restricții, decât dacă le creăm noi. Orice este posibil. Ești limitat doar de propria ta imaginație.

Cred că frica de necunoscut este lucrul care îi trage înapoi pe mulți terapeuți. Le e frică să încerce ceva nou, să gândească singuri. Principalul lucru prin care tehnica mea este diferită este că eu lucrez la cel mai profund nivel de transă posibil – nivelul de somnambulism. Cele mai multe dintre celelalte tehnici mențin clientul la nivelurile mai ușoare de transă, în care mintea conștientă încă mai poate cauza interferențe. Atunci când duci persoana la nivelul cel mai profund, poți comunica direct cu cea mai mare sursă de vindecare și de putere care există. Am descoperit un mod de a contacta Sursa întregii cunoașteri. De acolo vin informațiile despre care scriu și asta este partea care efectuează vindecările instantanee. Este extrem de iubitoare și de iertătoare. Eu o numesc Subconștientul, pentru că nu am știut cum să îi spun altfel, când am început. Când mi se cere să o definesc, spun că poți să o numești Sinele Superior, Conștiința Superioară sau Supra-sufletul. Este atât de mare, atât de uriaș, încât are răspunsuri la toate. „Ei” spun că nu le pasă cum îi numesc, pentru că oricum nu au nume. Unii din studenții mei mi-au sugerat să îl numesc mai degrabă „Supraconștientul” decât „Subconștientul”. Nu știu dacă ar fi sau nu mai eficient. Eu știu doar că ceea ce fac funcționează, așa că, „de ce să te legi la cap, dacă nu te doare”. Pentru scopurile acestei cărți, voi prescurta denumirea prin „SC”, pentru a înlesni lectura.

În anii de început ai muncii mele, această sursă îmi parvenea sporadic și subtil și nu prea știam cu ce vorbesc. Mi-a luat câțiva ani de lucru cu ea, înainte să îmi dau seama ce descoperisem. Și atunci a apărut procesul de elaborare a unei metode, prin care să o apelez

Capitolul unu

Descoperirea celor trei valuri

Cercetările mele în domeniul hipnozei m-au purtat în călătorii inimaginabile prin timp și spațiu, să explorez istoria trecutului și posibilitățile viitorului. Când mi-am început investigațiile prin terapia vieților anterioare, am crezut că o să aflu că oamenii își amintesc doar vieți pe Pământ, pentru că – normal – numai despre asta știam. Sistemul meu de convingeri s-a extins și s-a lărgit mult, în ultimii patruzeci de ani. Pe măsură ce avansam cu munca mea, mi se dădeau foarte multe informații despre începuturile vieții pe Pământ. Mi s-a spus că acesta e momentul pentru ca această cunoaștere să iasă la suprafață. Trecem într-o nouă lume, într-o nouă dimensiune, în care aceste informații vor fi apreciate și aplicate.

În munca mea, am auzit de multe ori spunându-se că totul e compus din energie; forma și conturul sunt determinate doar de frecvență și de vibrație. Energia nu moare niciodată; ea doar se schimbă. Mi s-a spus că Pământul își schimbă vibrația și frecvența și că se pregătește să intre într-o nouă dimensiune. Există nenumărate dimensiuni, care ne înconjoară tot timpul. Nu le putem vedea, pentru că, vibrația acestora accelerându-se, ele sunt invizibile pentru noi. Este important ca noi să știm mai multe despre această trecere la o nouă dimensiune, pentru că acum suntem chiar în mijlocul ei, iar punctul culminant nu va întârzia mult.

Pământul e o școală unde mergem și învățăm lecții, dar nu este singura școală. Ați mai trăit și pe alte planete și în alte dimensiuni. Ați făcut multe, multe lucruri pe care nici măcar nu vi le puteți imagina. Mulți dintre oamenii cu care am lucrat în ultimii câțiva

ani au regresat la vieți anterioare în care erau ființe de lumină și trăiau într-o stare de extaz. Nu au avut niciun motiv să vină în densitatea și în negativitatea Pământului. Ele s-au oferit voluntar să vină și să ajute omenirea și Pământul la acest moment. Am întâlnit ceea ce consider a fi cele trei valuri de astfel de suflete noi, care trăiesc pe Pământ. Ele au venit în aceste vremuri, pentru că cei mai mulți dintre oamenii care au fost aici viață după viață s-au încâlcit în karma și nu mai avansează. Au pierdut din vedere scopul pentru care trăiesc pe Pământ.

* * *

În zilele de început ale muncii mele (și în primele mele cărți) credeam că ar fi imposibil pentru o persoană să își trăiască prima viață pe planeta Pământ, în timpul nostru prezent. Credeam că trebuie să fie un proces gradat, în care, înainte să devii om, treci prin diferitele forme de viață: aer, pietre, sol, plante, animale, spirite ale naturii și, în cele din urmă, om. Credeam că, atunci când un suflet decide că este pregătit să încerce viața ca ființă umană, el se va afla într-o societate primitivă, pentru a se putea acomoda treptat. Credeam că nu avea să fie niciodată aruncat brusc în mijlocul unei societăți moderne nebunești, cu toată energia ei haotică. În mod absolut, asta ar fi prea mult de îndurat pentru un suflet nou, care evoluează. Apoi, în 1986, am scris cartea *Keepers of the Garden*^{*}, despre un suflet blând care își trăia prima viață pe Pământ. Avusese întotdeauna vieți pe alte planete și în alte dimensiuni. Însă în primele noastre ședințe, el a descris câteva aparente vieți anterioare pe Pământ. Așa că m-am întrebat ce se întâmplă. Fie e adevărată reîncarnarea, fie nu. Însă după aceea mi-a fost dată prima mea explicație cu privire la teoria „imprimării”. Oamenii care au trăit pe Pământ vieți nenumărate au amintiri despre aceste experiențe, în băncile lor de memorie subconștiente. Necunoscute minții conștiente ale persoanei,

^{*} *Îngrijitorii grădinii*, n.t.